

Málo pevné hodnoty

- CZ24 News | 16. září 2022

EU/RUSKO: Můj dnešní článek je pro všechny ty, kteří nedokáží pochopit, kde se v tom našem skvělém západním světě, plném ušlechtilých ojrohodnot a transatlantických bratrství, pořád berou ti proruští trollové a myslí si, že to má na svědomí Putin a jeho hybridní válka. Dnešní článek je pro ty, kteří si dávají na profily ukrajinské vlaječky a nedovedou pochopit, proč to neudělají všichni. dnešní článek je pro Kalousky, Fialy, Rakušany a jim podobné.

Hoši demogratycký, nemáte tak trochu pocit, že henty hodnoty už nějak nejsou co bývaly, pokud vůbec kdy bývaly? Všechna ta lidská práva nám jaksi poněkud zdegradovala a začala být značně schizofrenní. Jako třeba v posledních dnech.

Azerbajdžán nám útočí na Arménii. Nejen na Náhorní Karabach. Azerové jsou kamarádi s Tureckem a také jsou kamarádi s Ruskem. Arménie má proevropskou vládu, ale má také dohodu s Ruskem, že bude bránit arménskou nezávislost. Rusko kamarádí s Íránem, který nekamarádí s Tureckem a tím pádem nekamarádí ani s Azerbajdžánem. Írán deklaroval, že pokud Azerbajdžán zaútočí na Arménii, tak on naopak zaútočí na Azerbajdžán.

Dobrý propletenec že? A to samozřejmě mluvím jen o oficiálních vyjádřeních. Existují různé dohody, o kterých nikdo nic neví. Žijeme ve světě, kdy Írán „plný tmářských ajatoláhů“ deklaruje pomoc při obraně nejstarší křesťanské země. Zároveň Turecko, jakožto součást transatlantických vazeb, ponouká Azerbajdžán, aby na Arménii zaútočil. A někde mezi tím vším běhá Putin a snaží se tomu dělat rozhodčího. Řekněte nám buranům... kdo je tady ten hodný a kdo je ten zlý? Tak nějak nikdo že?

Azerbajdžán je samozřejmě pevnou součástí nových energetických dohod. Oni tam mají henten plyn, co nám v Evropě chybí a tak se nikde neobjevují na profilech arménské vlajky, nikdo se Arménie nezastane, nikdo neuvaluje na Azerbajdžán saknce a je úplně jedno, že se Arménie hlásí k našim evropským hodnotám a chce být součástí té naší skvělé a hodnotné Evropy.

Nedělám si iluze, že byste si toho na vládě všimli a vyhodnotili si, že když jde o plyn, tak henty ojrohodnoty nejsou zase tak pevné a nerozbitné. Nedělám si iluze, že by náš kinderministr zahraničí pochopil, že všechny ty války se neveoue v jménu evropských hodnot, ale ruských zdrojů.

Ropa ze Saúdské Arábie také nevadí, i když vede válku proti Jemenu a tamní zvěrstva jsou mnohem štavnatější než ta ukrajinská. Dokonce ta ropa nevadí, i když Saúdové celkem nepokrytě spolupracují s Ruskem. Také se mlčky přešlo, když Erdogan celkem nepokrytě hrozil Řecku, že za nimi brzy v noci přijdou. Řekněte nám buranům, kdo je hodný a kdo zlý... těžko že?

Evropa si zakázala ruský plyn a ruskou ropu... a tak dnes draze kupuje přes prostředníky ruský plyn a ruskou ropu. Evropa si zakázala ruský plyn na výrobu hnojiv. A dnes kupuje z Ruska kompletní hnojiva, protože v Evropě je to pšíliš drahé. To samé hliník, to samé železo. Nevím, jestli jste si ten great reset představovali právě takhle, ale přesně takhle to dopadne. A opět, řekněte nám buranům, tohle je to dobro, co jste nám naplánovali?

Tohle už není doublethink, tohle je multithink.

Žijeme ve světě, kde platí všechno a zároveň nic. Žijeme ve světě nikoliv dvojitého, ale

mnohonásobného metru a selektivních hodnot, které se někdy uplatňují a někdy ne. Rozhodnutí, zda se uplatní nebo neuplatní, pak nevzniká na základě práva, ale na základě těžby surovin. Univerzální hodnoty nejsou ani trochu univerzální, ale jsou pěkně výběrové. Podle stejně selektivních kritérií se také určuje, kdy je větší hodnotou právo na sebeurčení a kdy je naopak důležitější nedotknutelnost hranic. Opět se to rozhoduje podle trubek, nerostů a nebo strategického významu. Mezinárodní právo je to, co prospívá nám, nebo co škodí těm druhým. Takhle to napsal už Karel Čapek. Jak vidno, už je to zase tady.

Všichni vědí, že to tak je, ale některým z nás to prostě vadí a nehodláme se s tím smířit.

Jsou lidi, kteří když si koupí dům, tak jim nestačí jen vidět naleštěnou fasádu. Obejdou si ho kolem dokola a když vidí, že zezadu je to celé podepřené trámy a uvnitř je plíseň, tak si takový dům prostě nekoupí. Jsou lidé, kteří protestují, když jim kuchař přinese připálenou rýži, protože smrdí a nenechají se přesvědčit tím, že všechna zrnka jsou bílá. Ano mohou být. Ale v hrnci se to někde připálilo a i když je většina zrněk v pořádku, už to není k jídlu.

Prostě vám zbyla jen fasáda... všechny ty naše hodnoty jsou málo pevné a málo univerzální. Dokonce se pak člověk nemůže ubránit dojmu, že jsou jen vějičkou pro hlupáky a jen hlupáci se podle nich mají řídit. Dominik Feri neměl žádnou úctu k ženám, i když se jí oháněl. Milion chviliek svojí klecí pro Babiše také ukázal, že nemá žádnou úctu k právu, ačkoliv toho mají plnou hubu. Vítek Rakušan měl také spoustu řečí o nové politické kultuře, ale vůbec mu nevadil Hlubuček. Problém s mafiánem začal mít, až se to provalilo. Do té doby se s ním držel za ručičku a ochotně se s ním fotil. Fiala také mluvil o strašné inflaci za Babiše, ale ani se nezačervenal, když ji ztrojnásobil. Prymula uvalil na lid karanténu, ale sám šel v klidu do hospody. Došlo to tak daleko, že všichni jmenovaní prostě věřili, že jsou etalonem dobra a vůbec jim nedocházelo, že něco dělají špatně. Ve vašem ojrohodnotném světě jsou hodnoty jen materiál na ovládání plebsu.

Nebylo to takto těsně před husitskou revolucí? Kdy dvojpapežství a dvojcísařství krásně zdegradovalo ty biblické hodnoty, které byly jen pro plebs, ale panstvo se jimi řídit nemuselo? Bojovníci za ryzí ideály končili na hranicích, protože požadovali stejné podmínky pro všechny a odměňování byli ti, kteří všechna pravidla okatě porušovali. Skončilo to výbuchem. A ne, nezvítězili ti, kdo byli v právu. Zvítězili ti, kteří byli silnější a kteří se jednoho dne nasrali přes míru. Celé to vybuchlo, protože nelze mít dvojí pravidla a dvojí metr. Nikdy to nevydrží. Nikdy. Hodnoty buď jsou a pak platí vždy a všude... a nebo platí výběrově, a pak se ukáže, že vlastně nejsou. Komunismus u nás také skončil ve chvíli, kdy straníci sice stále ještě mluvili o komunismu, ale chtěli především zbohatnout.

Jestliže platí, že společnosti žijí z idejí, které je vybudovaly, a zanikají, protože tyto ideje přestanou vyznávat, tak jsme prostě na konci. Dvojí metr převládl. Trvalo to dlouho. Třicet let to zvolna degradovalo. Třicet let se postupně kázalo stále více vody, ale pilo se stála více vína. Prvním takovým velkým otřesem bylo bombardování Jugoslávie. Pokračovalo to Afghanistanem, Irákem... Pak se přidali i další a dneska si už každý dělá, co chce a na co má sílu. Ze vznešených myšlenek se postupně staly jen řeči. Z univerzálních lidských práv se stala selektivní práva, která platí podle výhodnosti. Výsledkem je mišmaš, jaký jsem popsal na začátku tohoto článku.

Nemělo by být divné, že reakcí na tento mišmaš je také mišmaš. Jestliže máme hezkou fasádu, ale shnilé zdivo, tak není divu, že k tomu každý zaujme stanovisko přesně podle toho, co z daného celku viděl. Výsledkem multipolárního světa budou multipolární práva. Je naivní očekávat, že ve světě, kde už nevládne jeden policajt s pochybnými hodnotami, ale existuje předivo vztahů, které jsem naznačil, že by v takovém světě mohly existovat univerzální hodnoty. Ve světě, kde evropské hodnoty platí jen pro někoho, v takovém světě je možné je použít jako bič na nepřítele, ale nikdy se nestanou základem pro společné dílo. Nestanou se základem ani pro nás tady v Evropě, a všude je to vidět. Hodnoty už

nejdou pro všechny, ale jen pro někoho a jen někdy.

Hodnoty se dají udržovat jediným způsobem – dodržováním. Přísným až dogmatickým dodržováním. Udržovat dodržováním... jak je ta čeština přesná... Dělá se to? Nedělá. Nikdo to nedělá. Když se pravidla nedodržují, tak prostě neexistují. Ideje jsou tam, kde se v ně věří. Pevně a vášnivě. Když o nich jen mluví, tak prostě nejsou. Ne, to se nestalo náraz. Pěkně pomaloučku polehoučku, krůček za krůčkem se to ničilo. A i když je možné to podepřít cenzurním trámem, stejně to už nikdy nebude ono.

Nemělo by nás překvapovat, že bez hodnot jde do háje i všechno ostatní. Ekonomika, mezilidské vztahy, dokonce i bohatství a pokrok... Výběrové hodnoty znamenají jen velmi výběrový blahobyt...

Měli bychom se začít poohlížet po nějakých nových myšlenkách. A měli bychom jim věřit alespoň natolik, abychom je dodržovali...

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)